

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Кж1н-387/22
22. јун 2022. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија: Олге Пековић, председника већа, Ружице Ђурђевић и Мирјане Војиновић, чланова већа, са записничарем Радицом Карић, у кривичном предмету осуђеног АА, због кривичних дела насиље у породици из члана 194 став 3 у вези става 1 Кривичног законика и др, одлучујући о жалби браниоца осуђеног, адвоката Јелене Шегрт из Београда, изјављеној против пресуде Основног суда у Крагујевцу Кв-86/22 од 09.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 22. јуна 2022. године, сходно одредби члана 447 став 1 и 5 Законика о кривичном поступку, једногласно је донео

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба браниоца осуђеног АА, а пресуда Основног суда у Крагујевцу Кв-86/22 од 09.05.2022. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу Кв-86/22 од 09.05.2022. године, усвојен је захтев Основног јавног тужиоца у Крагујевцу од 26.01.2022. године, за изрицање јединствене казне осуђеном АА, па су преиначене, само у погледу одлуке о казни, правноснажне пресуде: Трећег основног суда у Београду К-1060/18 од 17.01.2019. године, којом је осуђени АА из Београда, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 Кривичног законика (КЗ), осуђен на казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, за коју казну је одређено да ће је осуђени издржавати у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора и Основног суда у Крагујевцу К-1347/16 од 23.11.2018. године, којом је осуђени АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194 став 3 у вези става 1 КЗ, осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, за коју казну је одређено ће је осуђени издржавати у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора, па је на основу одредаба члана 60 став 2 тачка 2 КЗ и члана 62 став 1 КЗ) и одредаба члана 552 став 1 тачка 1 Законика о кривичном поступку (ЗКП) и члана 556 став 1 тачка 1 ЗКП, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 7 (седам) месеци, коју казну ће осуђени издржавати у заводу за извршење казне затвора.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио:

- бранилац осуђеног АА, адвокат Јелена Шегрт из Београда, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и

непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичним санкцијама, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу, као другостепени, усвоји жалбу и укине побијану пресуду, због наступања релативне застарелости извршења казне или да преиначи побијану пресуду, тако што ће извршити ублажавање казни и осуђеног осудити на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године, а коју казну ће осуђени издржавати у просторијама у којима станује, уз примену електронског надзора.

Апелациони јавни тужилац, поднеском КТЖ-399/22 од 21.06.2022. године, предложио је да другостепени суд, одбије као неосновану жалбу браниоца осуђеног, а потврди побијану пресуду.

Апелациони суд у Крагујевцу је одржао седницу већа, сходно одредби члана 447 став 1 и 5 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, на којој је размотрио целокупне списе предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је, сходно одредби члана 451 став 1 ЗКП, испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, па је по оцени навода и предлога у изјављеној жалби, имајући у виду и предлог и мишљење Апелационог јавног тужиоца, из напред наведеног писаног поднеска, нашао:

Жалба браниоца осуђеног АА је неоснована.

Жалбом браниоца осуђеног првостепена пресуда се побија из свих законом прописаних основа за изјављивање жалбе, али у суштини се из жалбе утврђује да је иста изјављена због повреде кривичног закона.

Побијајући првостепену пресуду због повреде кривичног закона, у жалби браниоца осуђеног се тврди да је у односу на пресуде које су преиначене у погледу одлуке о казни побијаном пресудом наступила релативна застарелост, имајући у виду рок од дана када су наведене пресуде постале правноснажне, а да се апсолутни рок застарелости може рачунати само у случају да је у току трајања, а пре истека рока за извршење казни, наступио застој или прекид застаревања извршења казне, а што, по ставу жалбе, у конкретном случају није у питању, те да су повређене одредбе члана 105 став 1 тачка 7 КЗ и члана 107 став 3 КЗ.

С тим у вези, бранилац указује да је према извештају Управе за извршење кривичних санкција од 18.01.2022. године, утврђено да осуђени није започео да издржава казну по пресуди Основног суда у Крагујевцу К-1347/16 од 23.11.2018. године, јер је тренутно на издржавању казне затвора по пресуди Првог основног суда у Београду Кв-1787/21, те да у конкретном случају произлази да су наступили рокови застарелости извршења казни, због чега бранилац и предлаже да се обустави извршење казни, односно да се утврди застарелост извршења казни по наведеним пресудама.

Осим тога, жалбом се указује да је првостепени суд код одмеравања висине изречене јединствене казне, „ безрезервно“ прихватио захтев ОЈТ, те да овако одмерена јединствена казна не одговара тежини извршених кривичних дела и степену кривице осуђеног, нити је оваква казна нужна да се оствари сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 КЗ.

Овакве жалбене наводе Апелациони суд оцењује, као неосноване.

Наиме, по оцени Апелационог суда, нису основани жалбени наводи браниоца осуђеног да је наступила застарелост по наведеним пресудама, односно, у конкретном случају, нису испуњени услови прописани одредбом члана 105 став 1 тачка 7 КЗ у вези члана 107 став 3 КЗ.

Одредбом члана 105 став 1 тачка 7 КЗ, прописано је да се изречена казна затвора не може извршити кад протекну две године од осуде на казну затвора до једне године, на новчану казну, на казну рада у јавном интересу или на казну одузимања возачке дозволе, а што представља релативан рок застарелости.

Одредбом члана 107 став 3 КЗ, прописано је да застарелост не тече за време које се по закону о извршењу казне не може предузети.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, као и извештај Министарства правде Управе за извршење кривичних санкција број 25-01-03356/2019-01-2851/3 од 18.01.2022. године из ког извештаја произилази да осуђени није могао започети са издржавањем казне по пресуди Основног суда у Крагујевцу К-1347/16 од 23.11.2018. године, с обзиром да се налази на издржавању казне затвора по пресуди Првог основног суда у Београду Кв-1695/19, Кв.бр.1787/21 од 09.11.2021. године са планираним истеком казне 03.08.2022. године, то по оцени овог суда, у конкретном случају не тече застарелост извршења законске казне, односно у конкретном случају нису испуњени услови у смислу одредбе чл. 105 ст. 1 тач. 7 КЗ за наступање релативне застарелости извршења казне затвора, како се то тврди у жалби браниоца осуђеног.

Имајући у виду све наведено, жалбени наводи браниоца осуђеног, да је у конкретном случају дошло до наступања застарелости извршења казни по наведеним пресудама, оцењени су као неосновани.

Испитујући побијану пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, а поводом жалбе браниоца осуђеног, Апелациони суд налази да је жалба и у овом делу неоснована.

По налажењу Апелационог суда, правилно је првостепени суд приликом одмеравања јединствене казне осуђеном, у смислу одредбе члана 54 КЗ, имао у виду све отежавајуће и олакшавајуће околности које су узете у обзир приликом одмеравања појединачних казни затвора, тежину учињених кривичних дела и степен кривице осуђеног приликом извршења кривичних дела и правилно је поступио када је осуђеном изрекао јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 7 (седам) месеци. Наиме, и по оцени овог суда, приликом изрицање јединствене казне затвора, првостепени суд је правилном применом одредбе члана 60 став 2 тачка 2 КЗ, за кривична дела извршена у стицају, повисио најтежу утврђену казну, с тим да јединствена казна не достиже збир утврђених појединачних казни, нити прелази 20 година затвора, а правилно налазећи да се изреченом јединственом казном затвора у односу на осуђеног, може остварити сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција, прописане одредбом члана 4 став 2 КЗ.

С обзиром на наведено и предлог браниоца осуђеног да се истом изрекне јединствена казна затвора у трајању од 1 (једне) године, коју да издржава у просторијама у којима станује, оцењен је као неоснован.

Из изнетих разлога, Апелациони суд је на основу одредбе члана 457 ЗКП, одлучио, као у изреци пресуде.

Записничар
Радица Карић,с.р.

Председник већа – судија
Олга Пековић,с.р.

За тачност отпавка
Управитељ писарнице
Весна Алексић